

АТОМНИК АУ України

№18 (1140) 24 серпня 2023 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

24 СЕРПНЯ — ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

**Дорогі спільчани,
колеги, друзі!**

З нагоди Дня Незалежності України хочу висловити свої найщиріші привітання!

Сьогодні ми святкуємо символ сили, самостійності та вольової величі нашої держави, яка витримала випробування часом та змогла здобути свою незалежність. Наша нація — суцільна спадщина героїзму, мудрості та культурного багатства. Ми, українці, завжди були народом, що прагне до свободи та гідності. Й сьогодні ми доводимо це надвеликою ціною. Ми проходимо цей страшний, складний шлях, сповнений героїчності, випробувань та жертвості, але залишаємося згуртованими, міцними та незламними.

Сьогодні особливий день, коли ми можемо пишатися своєю країною, її потенціалом. Ми маємо вірити у свою країну. Ми маємо захищати її. Ми маємо працювати на її процвітання. Ми маємо зберігати та розвивати нашу культуру, мову, історію та традиції. Ми маємо будувати сильну та процвітаючу державу, де кожен громадянин має рівні можливості та гідне майбутнє. Попри все. Попри це жакливе втручання ворога в нашу державність, цілісність, незалежність.

Кожен з нас, незалежно від своєї професії чи сфери діяльності, може зробити свій вагомий внесок у розвиток України. Саме зараз, у ці темні часи, ми повинні показати нашу потужність, силу, єдність та віру в Перемогу. Наша нація — це народ, який уміє підніматися після

падіння, знаходити рішення у складних ситуаціях та змінювати світ навколо себе.

Перемоги нам!
Слава Україні! Героям слава!

Голова
Атомпрофспілки Валерій МАТОВ

3 ДНЕМ ШАХТАРЯ!

**Шановні працівники і ветерани
урановидобувної промисловості!**

Від щирого серця вітаю з професійним святом усіх, хто присвятив своє життя шахтарській справі!

Ваша професія — завжди була і залишається сьогодні однією з найважливіших в Україні. Так, праця шахтаря серед усіх є найважливішою, але саме від вас великою мірою залежить стабільність української економіки, а отже, і добробут усіх українців. Своєю самовідданою, вольовою, а сьогодні, в умовах війни — нерідко небезпечною, героїчною працею ви зміцнюєте енергетичну незалежність нашої держави.

Цей день — символ вашої мужності, відданості та важливості вашої професії.

Ви щодня стикаєтесь з великими викликами та ризиками, але завжди залишаєтесь незламними та вірними своїй справі. Кожен з вас, збираючись на зміну, робить великий внесок у добування корисних копалин та забезпечення енергетичних потреб нашої країни. Ваша смілива праця під землею допомагає нам усім мати тепло, світло та електроенергію. Нехай цей день стане вам відзнакою за вашу відданість.

Міцного здоров'я, безпеки та успіху в усіх ваших починаннях. Нехай ваша професійна майстерність завжди буде оціненою та високо визнаною!

Голова Атомпрофспілки Валерій МАТОВ

Побажання одне — миру Україні

Майстер зміни Костянтин Чубачов — «старожил» гідрометалургійного заводу ДП «СхідГЗК». Працює тут понад 30 років.

На заводі Костянтин Юрійович пройшов сходинки професійного зростання: працював учнем апаратника, оператором центрального пульта управління, протягом останніх 10 років — на посаді майстра зміни. У кожного заводчанина своя історія початку трудової шляхи на ГМЗ. Костянтину Чубачову прийти на завод порадив тесть, який уже мав досвід роботи на уранопереробному виробництві. Було це в далекому 1993 році. За три десятиліття років Костянтин жодного разу не пошкодував про обраний шлях. З теплотою згадує

роботу в період 2000-2010 років, коли працювали на повну потужність: усе крутилося, гуло, продукція вироблялась у значних обсягах. Кипіло й спортивне життя колективу, в якому Костянтин брав активну участь. Виступав за команду ГМЗ, СхідГЗК, Атомпрофспілки з різних видів спорту. Тепер та потужність, виробнича і спортивна, залишилася тільки у спогадах.

«Сьогодні на підприємстві спостерігається кадровий голод, — ділиться своїми думками К. Чубачов. — Останнім часом багато працівників звільнилися, залишилися найкращі. Прикро, що молодь не поспішає працювати на завод. В основному до нас переходять працівники з інших підрозді-

лів. Під час воєнного стану в країні розвивати підприємство складно, а після Перемоги, думаю, у комбінаті є перспективи, є майбутнє. Я в це вірю. Побажання одне — миру Україні».

ЕНЕРГОДАР — ЦЕ УКРАЇНА

Місто нестримної енергії

Українер — організація, що з 2016 року досліджує Україну та український контекст, розповідає історії самим українцям, а також транслює їх у світ, перекладаючи десятками мов, наразі готує серію текстів про міста, які росія хоче присвоїти і стерти їхню українську ідентичність. Сьогодні команда розповідає про енергетичне місто України.

Енергодар розташований на лівому березі Каховського водосховища. Це місто-супутник найбільшій у Європі атомній електростанції — Запорізької. Із 4 березня 2022 року український Енергодар тимчасово окупований російськими військами. Контролюючи атомний об'єкт, загарбники продовжують знищувати інфраструктуру станції, погрожувати працівникам та створювати загрозу ядерної катастрофи. Попри небезпеку, нескорені жителі чинять опір та вірять у повернення Україною своїх територій.

Навіть після початку війни на сході України у 2014 році Енергодар, що розташований за 300 кілометрів від окупованого з того часу Донецька, і далі розвивався: у промисловості, культурі, спорті, громадському житті. 2019 року письменник Макс Кідрук на запрошення енергодарців презентував у місті новий роман «Доки світло не згасне

назавжди». Режисерка Ірина Громозда зняла в Енергодарі серіал «Схованки». Два роки поспіль місцева громадська організація «Україночка» проводила там регіональний фестиваль вертелів «Весела коляда». Енергодарські спортсмени брали участь у змаганнях і здобували призові місця, у місті проводили чемпіонати. Працювала Запорізька АЕС і в січні 2021 року вперше за період своєї діяльності вийшла на повну проектну потужність.

До окупації в Енергодарі було понад 53000 жителів, за словами міського голови Дмитра Орлова, станом на кінець червня 2023 року їх — близько 15000. Із грудня 2022 року окупанти не дозволяють людям виїхати з тимчасово окупованого міста на підконтрольній Україні території. Частина енергодарців, які залишилися, отримали російські паспорти. Дмитро Орлов зазначає, що дехто зробив це у

перші місяці окупації за власним бажанням; на тих, хто проти, окупанти постійно тиснуть, а деяких навіть катують. Тому зараз, на вісімнадцятий місяць окупації, українці змушені погоджуватися на російські паспорти, щоб забезпечити себе і врятувати життя. Росіяни тероризують населення, намагаючись переконати, що окупація надовго. Але енергодарці не здаються і чекають звільнення міста українськими Силами оборони.

53-РІЧНЕ МІСТО

До заснування Енергодара на піщаних пагорбах Іванівських кучугур не існувало постійного населеного пункту, оскільки місце було непридатним для сільського господарства. Однак у найдавніші часи на цих землях розташовувався металургійний і торговельний центр степової Східки, про що свідчать залишки поселення доби бронзи (III—кінець II тис. до н. е.). У XVI—XVII ст. у середній течії Дніпра були козацькі січі, а Великий луг, що був під водами Каховського водосховища, став одним із символів козацтва.

Енергодар — одне з наймолодших міст України, його було засновано 12 червня 1970 року. Ця дата закарбована на гранітному камені, що заклали на в'їзді до населеного пункту під час будівництва теплової електростанції (ТЕС). Розбудова була швидкою: перший будинок на вулиці Молодіжній здали в експлуатацію вже у грудні того ж року, одночасно з житловими будівлями створювали й мережу інфраструктури. За один рік відкрили школу та дитячий садок, а ще через кілька років — залізничний та автовокзал, річковий порт, лікарню, кінотеатр, парк, готель, палац культури. Два роки населений пункт був без назви, доки у 1972 році селище не стало Енергодаром. Завдяки розвитку інфраструктури збільшилася кількість населення — в середині 1980-х років тут проживало 50000 людей.

(Закінчення на 3-й стор.)

VIII ФОТОКОНКУРС ОРГАНІЗАЦІЇ МОЛОДІ АТОМПРОФСПІЛКИ. ПІДСУМКИ

«Ми з України!»

З травня по серпень 2023 року Організація молоді Атомпрофспілки проводила VIII фотоконкурс Організації молоді Атомпрофспілки, до якого долучилися 52 учасники з ПООП, ЗАЕС, РАЕС, ХАЕС, ЧАЕС, СООП, АРС, Дирекції НАЕК. Вони надіслали на фотоконкурс 161 фотороботу. Усі отримані організаторами роботи були розглянуті й оцінені компетентним журі згідно з визначеними в положенні про фотоконкурс ОМА критеріями. Були навіть такі роботи, що заслуговали вищої оцінки, ніж максимальна, встановлена організаторами заходу. Крім того, відбулося голосування на Facebook-сторінці ОМ Атомпрофспілки за

Маленька щирість

переможців у номінації «Приз глядацьких симпатій».

Цьогоріч були представлені такі тематичні розділи для подання фоторобіт:

Розділ 1. «Воїни світла» (популяризація і пропаганда атомної енергетики та промисловості — машини та обладнання, репортажне фото, портретне фото).

Розділ 2. «Все заради дітей» (цікаві кадри з дітьми, що відображають щирі емоції малечі — фото з подарунками, зі свят тощо).

Розділ 3. «Відбій повітряної тривоги» (позитивні моменти сьогодення українців, які вміють бути щасливими та цінувати життя, незважаючи на складнощі).

(Закінчення на 4-й стор.)

Найкращий подарунок дітям — це повернення найрідніших

У сфері впливу Атомпрофспілки перебувають підприємства Міненерго України, Мінприроди, Мінохорони здоров'я України тощо

<http://www.atomprofspilka.info>

НАШІ ЗАХИСНИКИ

Старший лейтенант «Бугор» повернувся на рідне підприємство

Герой нашої публікації — молодий ветеран війни, старший лейтенант ЗСУ. Днями він повернувся до рідного колективу ДП «СхідГЗК», пройшовши горнило запеклих боїв та дивом залишившись живим. Нашому співрозмовнику 33 роки. Працює на комбінаті з 2013 року після закінчення Севастопольського університету ядерної енергії та промисловості. Окрім знань із професії отримав звання молодшого лейтенанта, адже навчався на військовій кафедрі.

У 2017-2019 рр. проходив службу в частині, яка займалася ремонтом техніки. У батальйоні РАО (ракетно-артилерійського озброєння) разом з іншими військовими ремонтували різні види озброєння: від штик-ножа та стрілецької зброї до гармат, гаубиць. Отже, наш герой зробив свій внесок у боротьбу з ворогом під час проведення Антитерористичної операції. Проте до початку повномасштабного вторгнення безпосередньої участі у бойових діях не брав.

Звернувся до військомату 25 лютого

Початок повномасштабного вторгнення приголомшив та підштовхнув до рішучих дій. Не чекаючи викликів та повісток, наш герой сам зателефонував до військомату 25 лютого. Через два дні пройшов медкомісію і вже 1 березня прибув до місця дислокації 93-ї бригади. Після нетривалого навчання разом із побратимами опинився в зоні бойових дій. Там отримав позивний «Бугор». Можливо, в когось це слово асоціюється з кримінальним жаргоном, але це зовсім не стосується цієї історії! Своім позивним наш захисник завдячує розташуванню своєї першої бойової позиції. Вона була на такому собі підвищенні — бугрі. Тому під час викликів по радіо до нашого героя стали звертатися «Бугор». Так і закріпився позивний.

Керував 15 бійцями

Спочатку «Бугор» був призначений заступником командира роти по озброєнню, згодом — командиром кулеметного взводу у роті вогневої підтримки. У його підпорядкуванні перебувало 15 бійців. Згадуючи хронологію свого бойового шляху, наш співрозмовник розповідає: «Інтенсивні бої велися у Харківській області на Ізюмському напрямку. Оскільки українськими військовими підрозділами здійснювалися наступальні дії, то настрій панував у нас бадьорий. Охоплювала радість та гордість від того, що ми впевнено просуваємося вперед, відганяючи ворога. Кілометр за кілометром звільняємо рідну землю. Коли ж у серпні 2022 року нас перекинули на Бахмутський напрямок, настрій, скажу відверто, погіршився... Збільшилися втрати, доводилося відступати. Звісно, це пригнічувало. Взагалі, кожен військовий знає, як це — перебувати на межі між життям та смертю... Пригадую один із епізодів «воєнної хроніки». Ворог почав обстрілювати з танків будівлю в Бахмуті, в якій перебували мої

побратими. Хлопці отримали поранення. Першим я вивіз на пікапі тяжкопораненого бійця. Медики сказали, що треба повернутися до тієї будівлі та забрати інших, бо там є ще «трюхсоті». Коли під'їхав до того місця на автомобілі, побачив, що будинок напівзруйнований. Я залишив машину та пішов до хлопців, щоб допомогти їм переміститися до автомобіля. Але побратими сказали, що поранення у них не дуже важкі, тому краще пересидіти обстріл у напівзруйнованому приміщенні. Коли обстріл стих, я вийшов на вулицю й побачив, що кілька машин згоріло. У тому числі й моя...» Жалючий бій.

12 жовтня 2022 року — ця дата назавжди закарбувалася в пам'яті нашого героя. «Бугор» згадує у деталях жакливі події того дня: «Ми з побратимом Юрком завершили чергування на спостережному пункті. Нас змінили інші хлопці, а ми пішли копати бліндаж. Це був звичайний розпорядок: 3 години стоїш на спостережному пункті, 3 години відпочиваєш (якщо день — копаєш бліндаж, якщо ніч — спиш). Іноді ми встигали викопати тільки ямку глибиною сантиметрів 30 та лягали в неї спати. Автомат я поставив під дерево, десь за метр від себе, щоб не заважав копати. Несподівано біля нас засвітили кулі. Першу мить не міг збагнути: як до нас підібралися вороги? Вже потім дізнався, що спочатку вони вбили хлопців, які чергували на спостережному пункті... У той момент, коли ми почули постріли з близької відстані, впали на землю.

Я тільки простягну руку, щоб узяти свій автомат, як куля влучила в лікоть. Рука одразу оніміла. Юрко ж почав відстрілюватися. За кілька секунд його автомат замовк. Мій побратим загинув... Я спробував підвестися з землі та за кілька метрів від себе побачив ворога, який одразу випустив по мені коротку автоматну чергу. Запекло в грудях, у носі, я знову впав на землю. Той вирішив, що я «200», та побіг далі. Але наші хлопці, які перебували трохи далі, зустріли його вогнем. Ворог був змушений тікати назад. На той момент мені вдалося перевернутися на спину, взяти автомат лівою рукою та, підтримуючи ногою, влучно випустити чергу. Підступний вбивця був страчений».

Стікаючи кров'ю, «Бугор» дістався до побратимів. Вони допомогли накласти турнікет, зробили перев'язку та побігли з'ясувати, в якому стані інші хлопці. Як пізніше з'ясувалося, після бою було четверо «двохсотих» та п'ятеро «трюхсотих». Щоб не гаяти часу та не відволікати побратимів від допомоги іншим пораненим, «Бугор» вирішив потихеньку йти до місця розташування медиків. Довелося самотужки здолати 2,5 кілометра. Велика втрата крові (поранення руки, ноги, тулуба), ніяких знеболювальних, сині «мушки» перед очима... Збираючи останні сили, він вперто рухався вперед з вірою, що житиме! А потім було кілька госпіталів, реанімація у Дніпрі, складне та тривале лікування в Києві.

Війна серйозно підірвала здоров'я молодого командира. За медичними показниками встановлено інвалідність, він не зміг продовжувати службу. Тому був демобілізований та повернувся до рідного колективу.

Бойові завдання змінилися на виробничі

Колеги тепло зустріли свого героя, з яким постійно перебували на зв'язку і під час служби. Така підтримка дуже важлива для захисника, він щиро вдячний рідному дружному колективу. Підтримку зв'язок і з побратимами. Більшість із них зараз лікуються після поранень, отриманих у запеклих боях. У строю залишається тільки один хлопець зі взводу.

Отже, мужній командир «Бугор» тепер інженер одного з підрозділів ДП «СхідГЗК». Приступив до виконання мирних виробничих завдань із такою само сумлінністю, з якою виконував бойові завдання. Залишилися шрами на тілі та в душі, адже війна — це важкі спогади. І, на жаль, вона ще триває. Наш герой зазначає: «На швидкі результати розраховувати не варто. Треба налаштуватися на тривалу боротьбу. Але ми обов'язково переможемо і повернемо мирне життя в Україну».

Від редакції

Щиро дякуємо герою за відверту розповідь, за його надзвичайну мужність та внесок у Перемогу! Шануймо усіх захисників, які боронять рідну країну!
Фото з особистого архіву «Бугра»

ДО ДНЯ ПРАПОРА!

11-метровий Прапор над ХАЕС

23 серпня 2023 року на ХАЕС відбулася урочиста церемонія підняття Державного Прапора України на майданчику Хмельницької АЕС.

Атомники, нацгвардійці, рятувальники хвилюючо мовчання вшанували пам'ять загиблими від рук російських окупантів.

До підняття Прапора запросили працівника гідротехнічного цеху, а донедавна військово-службовця ЗСУ, Сергія Медведя. Поряд представники ДСНС України розгорнули 11-метровий стяг, який замайорів у небі над енергоблоками ХАЕС.

Віримо, що настане день, коли синьо-жовтий прапор повернеться в усі міста і села нашої Держави.

Слава Україні!

НАШІ НАЦІОНАЛЬНІ ПАРКИ

Обмін досвідом

За сприяння Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України працівники Національних природних парків «Вишницький», «Гуцульщина» та «Черемоський» відвідали з навчально-робочим візитом Мазурський ландшафтний парк та Парк диких тварин ім. Бенедикта Дибовського Республіки Польща.

Польські природоохоронці розповіли про облаштування парків для людей з інвалідністю, ознайомили українців з інфраструктурою та досвідом реалізації польських проектів безбар'єрності. Природоохоронці домовилися співпрацювати для подальшого розвитку українських нацпарків. Адже природні багатства мають бути доступні всім.

Українські національні парки та заповідники мають стати не лише найвідвідуванішими, а й зручними та доступними для всіх груп населення місцями. Адже безбар'єрність — це про якість та повноту життя кожної людини.

МІЖНАРОДНІ НОВИНИ

Болгарія: будь-які дії проти профспілок тепер переслідуються за законом

На початку серпня парламент Болгарії схвалив низку виправлень до Кримінального кодексу. Це велика перемога для профспілкового руху, оскільки тепер будь-які злочини, скоєні проти права працівників на об'єднання, будуть каратися позбавленням волі на строк від одного до п'яти років або штрафом до 5000 доларів США.

Болгарські профспілки, включаючи членські організації IndustriALL, вийшли переможцями в 30-річній боротьбі — парламент схвалив зміни, якими запроваджено кримінальну відповідальність за дії, спрямовані проти права працівників на об'єднання в Болгарії.

Виправлення містять карне покарання за будь-які правопорушення, здійснені проти права працівників на вступ у профспілку, чи то шляхом насильства, погрозу або будь-яким іншим незаконним способом, що перешкоджає будь-кому здійснити своє право на вступ у профспілку, змушуючи його відмовитися від членства в профспілковій організації або перешкоджаючи її створенню. При повторному здійсненні таких дій передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк до п'яти років або штрафу до 5000 доларів США.

Президент Федерації працівників легкої промисловості Цветеліна Мільчалева заявила:

«Право на об'єднання робітників та службовців регулюється Конституцією Республіки Болгарія, але дотепер воно не було захищене законом, незважаючи на постійні зусилля СІТУВ і галузевих федерацій та кількарізові вказівки на це. Саме тому наша остання пропозиція щодо зміни Трудового кодексу в цьому

напрямі пов'язана у тому числі з Директивою 2022/2041 Європейського парламенту і Ради від 19 жовтня 2022 року про адекватну мінімальну заробітну плату та сприяння колективним переговорам у Європейському союзі. Будь-яка зміна на користь свободи профспілкових об'єднань — це величезний крок уперед, якщо тільки вона використовується в правильному напрямі, як і було задумано».

Заступник Генерального секретаря IndustriALL Кемаль Озкан сказав:

«Глобальний союз IndustriALL вітає нашу членську організацію з цією чудовою перемогою. Довгі й важкі роки кампанії і боротьби за права трудящих дали свої плоди. Захист інтересів трудящих — один із головних пріоритетів профспілкового руху. Нам потрібно більше таких історій, що змінюють життя на краще».

Виправлення до Кримінального кодексу також посилюють покарання за незаконну торгівлю людьми, що супроводжується переміщенням через кордон: мінімальний строк покарання — три роки позбавлення волі, максимальний — 10 років, якщо йдеться про неповнолітніх. Виправлення торкаються й трудових прав, передбачаючи покарання за примус до вступу або до відмови від вступу в профспілку.

Уганда ратифікує Конвенцію МОП №190

У серпні Уганда стала 32-ю країною у світі та 8-ю країною в Африці, що ратифікувала Конвенцію МОП №190 про викорінювання насильства й домагань у сфері праці. Профспілки країни відіграли важливу роль у кампанії за ратифікацію конвенції.

Членські організації IndustriALL разом з іншими профспілками Уганди брали активну участь у кампанії за ратифікацію Конвенції МОП №190, в роботі офіційного консультативного комітету й безпосередньо працювали з відповідними міністерствами.

Профспілки організували зустріч зацікавлених сторін за участю Національної організації профспілок (NOTU) і Центральної організації вільних профспілок (COFTU), представників громадянського суспільства, членів парламенту, працівників, профспілкових лідерів і Міністерства праці.

Було розроблено плакати та інші матеріали для кампанії, що наголошують на важливості ратифікації Конвенції МОП №190 про викорінювання насильства й домагань у сфері праці та внесення її в національне законодавство Уганди.

Вирішальне значення мало залучення до участі в кампанії жінок і молоді, оскільки саме вони найбільше страждають від насильства й домагань у сфері праці. Щоб звернути увагу громадськості на важливість Конвенції, профспілки організували кілька пресконференцій і залучили до цього телерадіо-мову корпорацію Уганди.

Профспілки відповідно до Конституції України є єдиними організаціями, яким делеговано право на захист прав та інтересів трудящих!

КОНКУРС ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

Є переможець — кращий лаборант хіманалізу!

У хімічному цеху Рівненської АЕС відбувся конкурс професійної майстерності серед молодих працівників — лаборантів хімічного аналізу водно-радіохімічної лабораторії.

За звання кращої у професії змагалися п'ятеро учасників. Переможців конкурсна комісія визначила за результатами двох етапів — теоретичного та практичного. Теоретичний передбачав перевірку знань за розділами «Загальна аналітична хімія», «Контроль середовища», «Охорона праці», «Пожежна безпека». На практиці конкурсантки здійснювали лабораторне дослідження: визначали масову концентрацію хлоридів у воді методом аргентометричного титрування.

«Таке завдання не є новим для лаборантів, адже вони щоденно виконують багато досліджень, кожна з них має певний досвід», — зауважив начальник вод-

но-радіохімічної лабораторії хімічного цеху РАЕС Віктор Баштанар.

За результатами двох етапів конкурсу професійної майстерності серед лаборантів хіманалізу перше місце посіла Мирослава Затірка, друге — Інна Стельмах і третє — Євгенія Пугач.

«Важче було опанувати емоції. А ще — це нагода перевірити себе, свої знання. Я прагнула довести, найперше собі, що я зможу. Відчуваю велику відповідальність, оскільки незабаром конкурс профмайстерності НАЕК «Енергоатом», необхідно дуже серйозно готуватися до участі», — прокоментувала Мирослава Затірка.

«Цей конкурс, який проводиться щороку серед

молодих фахівців відокремлених підрозділів НАЕК «Енергоатом», має потужну мотиваційну складову, адже допомагає молоді підвищити свій професійний рівень. Відповідно до Колективного договору, переможці конкурсу мають змогу отримати підвищення в посаді або ж грошову надбавку у розмірі десяти відсотків від окладу», — зазначив голова організації молоді первинної профспілкової організації РАЕС Євгеній Бураков.

Тетяна КОРОВАЙЧУК
Фото Анни МОХНАР

Змагаються молоді машиністи крана

На Південноукраїнській АЕС стартували щорічні конкурси професійної майстерності за вісьмома спеціальностями серед молодих працівників підприємства. Цех з ремонту вантажопідіймальних механізмів і загальностанційного обладнання ЕРП став першим. Тут проведено відбірковий етап галузевого змагання на звання кращого машиніста крана ДП НАЕК «Енергоатом».

Серед чотирьох фахівців цеху, які взяли участь у конкурсі, кращою за професією визнала Марину Думу. Вона братиме участь у галузе-

вому конкурсі Компанії серед молодих працівників.

Молоді машиністи крана демонстрували свої знання та вміння у двох етапах конкурсу: теоретичному та практичному. Спеціальна комісія оцінювала професійні навички учасників, дотримання вимог охорони праці, підготовку робочого місця та порядок виконання операцій.

У підсумку Марина Дума набрала найбільшу кількість балів. Друге місце посів Віталій Григорусь, третє — Богдан Кісляров.

Призерів нагородили пам'ятними грамотами.

На ХАЕС визначили кращого за професією водія легковика

За результатами конкурсу професійної майстерності ним став Віталій Шевчук. Друге місце посів Сергій Клімчук, а третє — Роман Джиррик.

На Хмельницькій АЕС переможець працює два роки. Віталій Шевчук виявив відмінні знання теорії, а саме правил дорожнього руху. Під час другого етапу водії виконували тестові завдання на знання будови автомобіля. Третій етап — практичний, учасники вправно долали запланований організаторами маршрут, демонструючи навички водіння.

Віталій Шевчук удруге бере участь у конкурсі профмайстерності, минулого року він посів перше місце в галузевому етапі між відокремленими підрозділами «Енергоато-

ма». Цьогоріч переможці зустрінуться на Рівненській АЕС. Бажаємо успіхів представнику ХАЕС на галузевому конкурсі професійної майстерності!

ЕНЕРГОДАР — ЦЕ УКРАЇНА

Місто нестримної енергії

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Уже під час повномасштабного вторгнення у червні 2022 року Енергодар відсвяткував своє 52-річчя. Зі святом його привітали українські військові, відомі уродженці міста, письменники, співаки, а український гурт ТНМК презентував пісню «Енергодар», присвячену тим, хто опинився в окупації, в якій наголосив: Енергодар — це Україна.

СТРУКТУРА МІСТА

Місто-супутник АЕС має не лише промислові пейзажі з житловими районами та підприємствами, а й багато зелених зон. Пам'ятаємо, що місто будували на піщаних ґрунтах, а територія атомної електростанції класифікується як напівпустеля, тож в Енергодар завезли чорнозем для озеленення міста.

Одним із відомих місць для відпочинку є Парк Перемоги, відкритий у 2005 році на місці водно-спортивної бази ЗАЕС. Після реконструкції парк став ідеальним місцем для проведення різного активного відпочинку, адже на території створили стадіон, майданчик для баскетболу, пляжну зону і корт для тенісу. Окрім прогулянок, у парку можна відвідати музей зброї та військової техніки, який розміщено просто неба.

У прибережній зоні Каховського водосховища місцеві могли гуляти екостежкою або стежкою здоров'я, а також користуватися послугами яхт-клубу. Ці місця ще довго не будуть такими, як їх пам'ятають енергодарці до вторгнення, адже 6 червня російські окупанти підірвали дамбу Каховської ГЕС і Каховське водосховище обміліло.

МИСТЕЦТВО І СПОРТ

Енергодар відомий не тільки розвинутою промисловістю, а й мистецьким життям. Сюди на гастролі приїжджали українські артисти, а серед уродженців міста чимало акторів: Наталя Бабенко, яка зіграла головну роль у фільмі «Пульс», Костянтин Косинський, Марія Рудинська.

В Енергодарській художній виставковій залі були зібрані експонати сучасного мистецтва. Тут проходили бієнале енергодарських художників, а у фондах зберігали понад 150 картин.

«Сучасник» — так називається енергодарський палац культури, побудований у 1979 році. Там святкували визначні події, проводили вистави та концерти. В «Сучаснику» також працював музей Запорізької ТЕС. У час повномасштабної війни і тимчасової окупації площа біля палацу

культури стала місцем зібрань енергодарців на мирні акції протесту.

Із 1992 року в місті проходив міжнародний театральний фестиваль «Добрий театр». Щодва роки у травні сюди приїздили аматорські та професійні колективи не тільки з України, а й з інших країн світу. За 11 фестивалів сцену енергодарського палацу культури «Сучасник» відвідали гурти з Німеччини, Франції, Швейцарії, Румунії, Латвії. У 2014 році фестиваль мав би відбутись удвадцять, але війна обірвала цю традицію. Відтоді в місті проводили бієнале «Добрий театр» — виставку робіт вихованців Дитячої художньої школи.

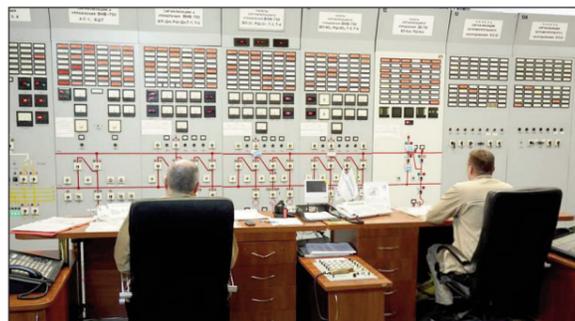
Завдяки спортивній інфраструктурі міста жителі можуть займатися різними видами спорту: від легкої атлетики до веслування на байдарках та каное. Зокрема, 2001 року створено школу боксу. Серед її випускників більш ніж 200 кандидатів у майстри спорту, призерів Олімпійських ігор, спортсмени міжнародного класу, заслужений майстер спорту України. Щороку в Енергодарі проводили боксерський турнір.

Восени 2021 року в Енергодарі вперше відбувся ярмарок спорту, де відвідувачі ознайомилися з різними видами фізичної культури не тільки як глядачі, а й як учасники — долучалися до квестів, конкурсів, майстер-класів та відкритих тренувань. Цей захід зібрав представників 32 видів спорту: веслувальників на байдарках і каное, боксерів, плавців, легкоатлетів, велосипедистів, футболістів, спортсменів з вільної боротьби, змішаних єдиноборств, волейболу тощо.

ЕНЕРГЕТИКА

Першим великим підприємством була Запорізька теплова електростанція, яку почали будувати в 1970 році. Ця ТЕС стала найбільшою за потужністю в Україні й однією з найбільших у Європі. Крім теплової станції, почали будувати й Запорізьку АЕС — у 1981-му. Через три роки запрацював перший енергоблок, а останній — шостий — запустили в 1995 році. Кількість населення зростала, і паралельно з розбудовою гігантів промисловості зводилися житлові будинки. Квартали в новобудовах давали в першу чергу будівельникам.

Протягом років ЗАЕС генерувала електроенергію, що становила п'яту частину загальної виробництва в Україні та половину від тієї, що виробили на всіх українських атомних станціях. Проте на дев'ятий день повномасштабного російського вторгнення в Україну атомну й теплову електростанції в Енергодарі захопили російські війська під час боїв

за місто. Із вересня 2022 року Запорізька АЕС не генерує, а лише споживає електроенергію, яка необхідна для роботи паливова та іншого обладнання, що охолоджує ядерне паливо. До окупації росіянами на ЗАЕС працювали 11 000 людей. За словами Дмитра Орлова, станом на червень 2023 року в місті залишаються близько половини з них, але на роботу ходять приблизно 3 000, більшість з яких підписали трудові договори з росіянами.

ЕНЕРГОДАР У ВІЙНІ

У 2014 році енергодарці проводили мітинги на підтримку Революції Гідності, організовували флешмоби на згадку про загиблих.

Коли 28 лютого 2022 року до меж міста підійшли ворожі російські танки, тисячі людей з українськими прапорами вийшли на мирні мітинги, демонструючи свою позицію і бажання бути з Україною. Без зброї в руках містяни продовжували боротьбу, зводили блокпости та намагалися зупинити в їзд російських військ до міста. Після збройних наступів окупанти захопили Енергодар та Запорізьку АЕС, яку наразі росія використовують для ядерного шантажу. У своєму звіті міжнародні інспектори МАГАТЕ зазначили, що з початку захоплення станції окупанти порушили всі правила ядерної безпеки.

Навіть попри окупацію енергодарці не здаються. Місцеві проводили масові демонстрації в день народження Тараса Шевченка 9 березня. Також у березні 2022 року анонсували в соцмережах проведення мирної акції — люди закликали увімкнути вдома о 12 годині Гімн України. Проте енергодарці зробили не тільки це — вони вийшли з прапорами до палацу культури «Сучасник» і заспівали Гімн разом. Також 2 квітня 2022 року близько 700 жителів міста вийшли на мирну акцію на підтримку України та в знак протесту проти викрадення першого заступника міського голови Івана Самойдюка, якого росіяни майже рік утримували в полоні. Окупанти вимагали, щоб люди розійшлися, але місцеві продовжували мирну демонстрацію — проти них росіяни застосували світлошумові гранати, сльозогінний газ й автоматні черги.

Контролюючи територію ЗАЕС, росіяни розташовують військову техніку біля ядерних блоків, обстрілюють вільні українські землі та вчиняють мародерства. Під приводом евакуації мирних жителів окупанти продовжують вивозити награване майно з прифронтових населених пунктів до тимчасово окупованого Криму.

Від заснування міста Енергодар славився своєю інфраструктурою та енергією. І хоч зараз місто підконтрольне росіянам, мешканці віряють у Перемогу і те, що всі тимчасово окуповані території будуть звільнені, а над Енергодаром знову замайорить синьо-жовтий прапор.

Існування профспілкового руху в Україні — це ознака рівня цивілізованості держави

VIII ФОТОКОНКУРС ОРГАНІЗАЦІЇ МОЛОДІ АТОМПРОФСПІЛКИ. ПІДСУМКИ

«Ми з України!»

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.

Розділ 4. «Це бачу тільки я?» (фото обставин, розташування предметів, людей, будівель тощо, які складаються в одну унікальну, кумедну, цікаву композицію, сенс якої стає очевидним під певним кутом зору. Наприклад: вивіски закладів, що не мали би бути поруч; люди, які разом створюють певний смисловий контраст тощо).

Розділ 5. «Ми з України!» (зображення, створені за допомогою смартфона, з використанням національної символіки).

Війна і важкі реалії сьогодення диктували організаторам назви тематичних розділів фотоконкурсу. У підсумку всі роботи викликали цілий спектр емоцій — від журби та смутку до позитиву і надії, а деякі змушували розтягнути вуста в усмішці та давали розуміння, що ми дійсно незламний народ і навіть у такі складні часи намагаємося радіти життю.

Отже, переможцями і призерами VIII фотоконкурсу ОМА стали:

Розділ 1 «Воїни світла»:

1 місце — «Промінь надії», автор Литвиненко Валентина Вікторівна (АЕС).

2 місце — «Лети, бджілко, передай подяку атомникам за світло і тепло», автор Росовська Наталя Євгенівна (РАЕС).

3 місце — «Воїни світла», автор Ткаченко Ірина Миколаївна (ПООП).

Приз глядацьких симпатій — «Усмішка воїна світла в атомній сфері діяльності, що надихне на перемогу воїнів ЗСУ і нагадає їм, заради кого вони там», автор Рока Аліна Миколаївна (ХАЕС).

Розділ 2 «Все заради дітей»:

1 місце — «Маленька щирість», автор Петрук Юлія Сергіївна (ПООП).

2 місце — «Лови момент», автор Литвиненко Валентина Вікторівна (АЕС).

3 місце — «Все заради дітей», автор Шпак Олександр Олександрович (РАЕС).

Приз глядацьких симпатій — «Ого, це все мені?», автор Жеброва Ірина Георгіївна (РАЕС).

Розділ 3 «Відбій повітряної тривоги»:

1 місце — «Наша ППО найкраща!», автор Меркулов Ігор Андрійович (ЗАЕС).

2 місце — «Найкращий подарунок дітям — це повернення найрідніших», автор Литвиненко Валентина Вікторівна (АЕС).

3 місце — «ППО збили всі цілі», автор Чериченко Антон Юрійович (ПООП).

Приз глядацьких симпатій — «Щаслива!!! Тому що співаю колискову...», автор Гринцова Світлана Олександрівна (ЗАЕС).

Розділ 4 «Це бачу тільки я?»:

1 місце — «Це бачу тільки я?», автор Шпак Олександр Олександрович (РАЕС).

2 місце — «Цвіт нації!», автор Ємельянов Микола Анатолійович (РАЕС).

3 місце — «Паралельні світи», автор Топалова Катерина Анатоліївна (ЗАЕС).

Приз глядацьких симпатій — «Що ти бачиш першим?», автор Рока Аліна Миколаївна (ХАЕС).

Розділ 5 «Ми з України!»:

1 місце — «Сильний дух незламного народу», автор Дозорцева Руслана Вячеславівна (ПООП).

2 місце — «В кишені біля серця», автор Синельник Євгенія Володимирівна (ЗАЕС).

3 місце — «Я — син України», автор Ємельянов Микола Анатолійович (РАЕС).

Приз глядацьких симпатій — «Вишиванок забагато не буває», автор Зеленська Наталя Василівна (ХАЕС).

Щиро вітаємо всіх переможців та призерів фотоконкурсу! Дякуємо всім учасникам за вашу небайдужість, активність, творчість і креативність!

Я — син України!

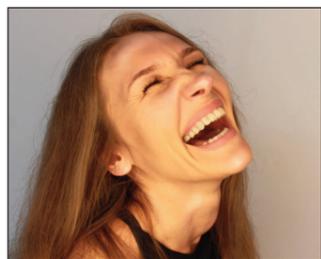
Промінь надії

Наша ППО найкраща!

Вишиванок забагато не буває

Усмішка воїна світла в атомній сфері діяльності, що надихне на перемогу воїнів ЗСУ і нагадає їм, заради кого вони там

Це бачу тільки я?

Паралельні світи

Що ти бачиш першим

Ого, це все мені?

Сильний дух незламного народу

В кишені біля серця

Все заради дітей

Щаслива!!! Тому що співаю колискову...

Лети, бджілко, передай подяку атомникам за світло і тепло

Воїни світла

Цвіт нації!

ППО збили всі цілі

Лови момент

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції:
вул. Хрещатик, 22,
а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Марічка КОРМУШКІНА
Телефон: (044) 205-74-20

Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року

E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

http://www.atomprofspilka.info